

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8C/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317206397
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4317206397.16

Rozhodnutie

Okresný súd Levice pred sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcu: G. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX N., zast.: JUDr. Radko Petruňo, advokát AK ABELOVSKÝ - PETRUŇO so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Generálnou prokuratúrou so sídlom Štúrova 2, 815 85 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d n u t i e :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 118,47 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 697,63 eur titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 697,63 eur od 06.06.2017 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 98,86%. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal zaplatenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy spolu vo výške 6 836,98 eur, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s jeho trestným stíhaním pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona v štádiu pokusu. Náhradu škody si uplatnil titulom trov konania podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 cit. zákona.

2. Rozsudkom č.k. 8C/25/2017-282 zo dňa 09.08.2018 súd rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 836,98 eur titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 06.06.2017 do zaplatenia v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a sumu vo výške 3 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Krajský súd v Nitre, ako odvolací predmetný rozsudok vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 3000 eur potvrdil a vo zvyšnej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to rozsudkom č.k. 8Co/291/2018-371 zo dňa 14.02.2019, pričom mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v sume 3000 eur bol vecne správny. V časti náhrady škody v sume 3836,98 eur s príslušenstvom a súvisiacom výroku o trovách konania bol rozsudok súdu prvej inštancie mal nedostatok skutkových a právnych záverov v časti výšky náhrady trov konania, a preto odvolací súd uložil súd prvej inštancie zaoberať sa správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na náhradu trov právneho zastúpenia.

3. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu dňa 23.04.2019 zaslal upravené vyčíslenie trov obhajoby v konaní 4T 97/2013 Okresného súdu Levice. Rešpektoval konštatovania súdu v odvolacom rozhodnutí,

že pri výpočte trov obhajoby, nepostupoval v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. a to s jej zmenou č. 232/2010 Z.z. platnou do 30.06.2013 a so zmenou č. 184/2013 Z.z. platnou od 01.07.2013 (§ 1 ods. 4 vyhlášky). Žiadal aby, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3718,51 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 06.06.2017 do zaplatenia a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. K námietkam žalovaného vo vzťahu k vyčísleným trovám obhajoby uviedol, že s poukazom na § 20c vyhlášky účinnej od 01.07.2013 sa týka odmeny, nie režijného paušálu; súhlasil že za vykonaný advokátsky úkon zo dňa 03.10.2013 mu patrí odmena 15,03 eura, pretože pojednávanie bolo odročené bez prejednaní veci v zmysle §14 ods. 5 písm. b) vyhlášky. Cestovné dňa 08.09.2015 na trase Zvolen - Nitra a späť mal za súladné s vyhláškou, nakoľko právny zástupca žalobcu si zvolil cestu motorovým vozidlom nie po diaľnici, ale po ceste inej triedy a preto trval na výpočte náhrady straty času za 8 polhodín. V následnom písomnom vyjadrení zo dňa 04.06.2019 uviedol, že zrejme omylom uviedol nesprávne zákonné ustanovenie, pri výpočte trov obhajoby je potrebné vychádzať z ust. § 1 ods. 3, a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Predložil prehľad výpočtových základov platných pre prejednávané roky 2013, 2014 a 2015. Na výpočte náhrady za stratu času na ceste Zvolen - Nitra a späť dňa 08.09.2015 právny zástupca žalobcu trval, pretože podmienky každej jednotlivéj cesty ako aj schopnosti vodiča sú vysoko individuálne a nie je možné ich paušalizovať.

4. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného na výzvu súdu zaslala dňa 16.05.2019 vyjadrenie v ktorom zdôraznila, že právny zástupca žalobcu nepostupoval pri výpočte trov právneho zastúpenia v trestnom konaní v časti úkonov právnej služby vykonaných po 01.07.2013 v súlade s § 1 ods. 3, 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď v rozpore s uvedeným ustanovením vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, nie z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3 tak, ako to upravuje vyššie uvedené ustanovenie § 2 odsek 3, 4 vyhlášky. Mala tiež za to, že pri dodržiavaní maximálnej povolenej rýchlosti možno cestu zo Zvolena do Nitry a späť objektívne absolvovať v časovom trvaní spolu 3 hodiny a teda v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky predstavuje toto časové trvanie 2 x 3 začaté polhodiny, t.j. spolu 6 polhodín. Záverom poukázala na skutočnosť, že súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody v časti trov právneho zastúpenia je viazaný zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a tieto nemôže priznať vo výške, ktorá sa prieči všeobecne záväznému právnemu predpisu.

5. Súd určil termín pojednávania na 01.10.2019, na ktoré sa dostavili splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu a poverená zástupkyňa žalovaného. Pred otvorením pojednávania právna zástupkyňa žalobcu zobrala žalobu v časti o zaplatenie 118,47 eur späť, poverená zástupkyňa žalovaného s čiastočným späťvzatím súhlasila. Právna zástupkyňa žalobcu prednesom na pojednávaní uviedla, že trvá na upravenej žalobe, mala za to, že trovy obhajoby boli vyčíslené v správnej výške a preto žiadal žalobe vyhovieť a uplatnila si trovy konania. Poverená zástupkyňa žalovaného považovala vyčíslenie trov za nesprávne, čo sa týka uplatnenej tarifnej odmeny za jednotlivé úkony a trov uplatnených v súvislosti za náhradu za stratu času. Napriek rozhodovacej činnosti súdov a vyslovenému právnemu názoru odvolacieho súdu mal za to, že náhrada škody v podobe trov obhajoby v trestnom konaní nebola preukázaná a preto žiadala žalobu zamietnuť.

6. Súd sa na pojednávaní dňa 10.07.2018 oboznámil s celým podstatným obsahom spisu a na pojednávaní dňa 01.10.2019 za súhlasu strán sporu sa oboznámil najmä s rozsudkom súdu prvej inštancie, odvolaním, vyjadrením k odvolaniu, rozsudkom odvolacieho súdu, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právnej zástupkyne žalobcu, prednesom poverenej zástupkyne žalovaného a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

7. Rozsudkom Okresného súdu Levice, 4T/97/2013 zo dňa 19.03.2015 bol žalobca podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona v štádiu pokusu, nakoľko nebolo preukázané, že skutok sa stal. Uznesením 1 To/65/2015-508 Krajského súdu v Nitre zo dňa 08.09.2015 bolo podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora voči predmetnému rozsudku zamietnuté, pretože nie je dôvodné. Obžaloba bola na súd podaná dňa 21.06.2013. Dňa 19.04.2012 bolo Okresným riaditeľstvom PZ v Leviciach, odbor Kriminálnej polície vydané uznesenie ČVS:ORP-809/OEK-LV-2011 ktorým bolo vznesené obvinenie na žalobcu pre prečin podvodu. Uznesením 1Pv 744/11-9 zo dňa 04.06.2012 bola

podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia podaná žalobcom dňa 30.04.2012 zamietnutá.

8. Žiadosťou o predbežné prerokovanie vzniknutého nároku na náhradu škody zo dňa 19.11.2016 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal Generálnu prokuratúru SR Bratislava o predbežné prerokovanie vzniknutého nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Generálna prokuratúra SR lisom zo dňa 30.01.2017 oznámila právnemu zástupcovi žalobcu, že ním uplatňovaný nárok neuspokojí a jeho žiadosť na náhradu škody považuje za nedôvodnú.

9. Súd vo veci rozhodol rozsudkom 8C/25/2017-282 dňa 09.08.2018 tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 836,98 eur titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 06.06.2017 do zaplatenia v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a sumu vo výške 3 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Krajský súd v Nitre, ako odvolací predmetný rozsudok vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 3000 eur potvrdil a vo zvyšnej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to rozsudkom č.k. 8Co/291/2018-371 zo dňa 14.02.2019. Rozsudok 8C/25/2017-282 zo dňa 09.08.2018 nadobudol vo vyhovujúcej časti I. výroku o zaplatenie 3000 eur právoplatnosť 21.03.2019 a vo výroku II. v spojení s rozsudkom KS NR č. 8Co/291/2018-371 zo dňa 14.02.2019. Žalobca dňa 23.04.2019 zobral svoju žalobu v časti o zaplatenie 118,47 eur čiastočne späť, s čiastočným späťvzatím žalovaný dňa 01.10.2019 súhlasil.

10. Z vyčíslenia trov obhajoby (č.l. 393 a nasl.) vyplýva, že advokát JUDr. Radko Petruňo, AK ABELOVSKÝ - PETRUŇO so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen vyčíslil trovy obhajoby v konaní 4T/97/2013 OS Levice nasledovne:

a) odmena + režijný paušál za vykonané úkony právnej služby podľa § 12/3, § 14 vyhlášky: spolu odmena za úkon vo výške 1221,04 eur, režijný paušál spolu 165,41 eur

b) cestovné a náhrada za stratu času podľa § 15 a § 17 vyhlášky: cestovné spolu 790,94 eur, náhrada za stratu času spolu 920,78 eur, parkovné 0,59 eur.

DPH vo výške 20% zo sumy 3098,76 eur vo výške 619,75 eur.

Trovy obhajoby spolu 3 718,51 eur.

11. Z prehľadu faktúr a uhradených súm (č.l. 117 a nasl.) vyplýva, že právny zástupca žalobcovi fakturoval trovy obhajoby nasledovne: faktúra č. VF 239/2012 vystavená na sumu 480 eur bola uhradená dňa 17.07.2012 (PPD č.l. 122); faktúra č. VF 112/2015 vystavená na sumu 240 eur bola uhradená dňa 17.04.2015 (VÚ č.l. 124); faktúra č. VF 364/2013 vystavená na sumu 600 eur bola uhradená dňa 23.10.2013 (VÚ č.l. 126); faktúra č. VF 411/2012 vystavená na sumu 896 eur bola uhradená dňa 28.12.2012 (VÚ č.l. 128); faktúra č. VF 277/2012 vystavená na sumu 500 eur bola uhradená dňa 21.08.2012 (VÚ č.l. 130); faktúra č. VF 097/2014 vystavená na sumu 480 eur bola uhradená dňa 14.03.2014 (VÚ č.l. 132); faktúra č. VF 084/2013 vystavená na sumu 319,99 eur bola uhradená dňa 22.03.2013 (VÚ č.l. 134); faktúra č. VF 285/2015 vystavená na sumu 240 eur bola uhradená dňa 24.09.2015 (VÚ č.l. 136); faktúra č. VF 375/2014 vystavená na sumu 240 eur bola uhradená dňa 21.10.2014 (VÚ č.l. 138).

12. Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škoduspôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného

príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 .

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku pred súdom, ak preukáže nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nimi.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia právania je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

13. Predmetný zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné

stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. V prípade, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, súdna judikatúra má za to, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov (ako napr. vopred prerokovaný nárok na náhradu škody písomne podanou žiadosťou), zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo 194/2010, 4Cdo 54/2011, 7Cdo 145/2011, 3Cdo/156/2017).

14. Vzhľadom k uvedenému je pri rozhodovacej činnosti súdu vždy potrebné, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a tiež dôvody, vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, a teda v rámci spoločnosti utrpel ujmu, ktorú by ako poškodený mal mať nahradenú. Avšak tento právny nárok treba hľadať nielen v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, ale aj vo všeobecnej rovine, predovšetkým v čl. 1 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. S poukazom na uvedený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. 4MCdo15/2009), ak má byť štát skutočne považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno tiež prehliadnuť, že štát nemá slobodnú voľbu, ale je povinný striktné dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácií. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

15. Na to, aby sa mohol poškodený domáhať náhrady škody spôsobenej mu v dôsledku nezákonného rozhodnutia, vyžaduje sa splnenie základných predpokladov, a to nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Nevyhnutným predpokladom uplatnenia si nároku na náhradu škody na súde, je jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom štátu, ktorý je za vznik škody zodpovedný.

16. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať s príslušným orgánom podľa § 15 zákona o zodpovednosti za škodu, a to na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Žalobca v konaní hore uvedenými listinnými dôkazmi preukázal, že písomne požiadaval o predbežné prerokovanie nároku príslušný orgán štátu, ktorý je za vznik škody zodpovedný podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák.č. 514/2003Z.z - Generálnu prokuratúru SR. V danej veci žalovaný žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhovela.

17. Rozhodovacia prax Najvyššieho súdu ustálila, že vtedy, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby (prejednávaný prípad), treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania (3Cdo/156/2017). Podľa názoru Najvyššieho súdu je jedným z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím zistená nezákonnosť rozhodnutia, ktorá viedla k vzniku škody. K uplatneniu práva na náhradu škody teda môže dôjsť až v prípade, ak došlo k oslobodeniu spod obžaloby takto obvinenej a následne obžalovanej osoby. Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania má voči štátu ten, proti komu bolo začaté trestné stíhanie, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo bol spod obžaloby oslobodený.

18. Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl.46 ods.3 Ústavy SR, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Ústavný súd v rozhodnutí zo 07.07.2016 pod sp zn. I. ÚS 320/2016 konštatoval, že „nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu

škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania“, a ktorý k tomu v ďalšej časti svojho rozhodnutia dodal, že „pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo“. Ústavný súd uviedol, že „ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené je vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca“. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o tom, že skutok sa stal, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, to znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nebanlivosti, ale na vznik nároku na náhradu škody je postačujúce preukázať skutočnosť, že výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu je vznik škody tzv. zodpovednosť za výsledok.

19. Žalobca v konaní preukázal predloženými listinnými dôkazmi zo spisu Okresného súdu Levice 4T/97/2013, že vyšetrovateľ OR PZ v Leviciach, odbor kriminálnej polície uznesením ČVS:ORP-809/OEK-LV-2011 zo dňa 19.04.2012 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhal žalobcu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona v štádiu pokusu, pričom žalobca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podal proti tomuto uzneseniu dňa 02.05.2012 sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Levice uznesením 1 Pv 744/11-9 zo dňa 04.06.2012 zamietol. Okresná prokuratúra Levice dňa 21.06.2013 pod sp.zn. 1Pv 744/11-29 na Okresný súd Levice na žalobcu obžalobu pre vyššie označený prečin. Okresný súd Levice rozsudkom č.k. 4T/97/2013-451 zo dňa 19.03.2015 žalobcu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku žalobcu spod obžaloby oslobodil pre vyššie označený prečin, nakoľko nebolo preukázané, že skutok sa stal. Proti predmetnému rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Levice dňa 08.06.2015 odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 1To/65/2015-508 zo dňa 08.09.2015 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodné. Rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 4T/97/2013-451 zo dňa 19.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 09.08.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 08.09.2015.

20. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

21. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

22. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Súd reagoval na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý zobral svoju žalobu v časti o zaplatenie 118,47 eur späť a v tejto časti súd konanie zastavil, keďže žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil.

24. Predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania bolo zaplatenie sumy 3718,51 eur spolu s príslušenstvom a náhrada trov konania. Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním pre prečin podvodu podľa ust. 221 ods. 1, 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v štádiu pokusu.

25. Na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie, mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu v časti nároku na náhradu škody je dôvodná. Žalobca ako poškodený splnil základné predpoklady na uplatnenie nároku na náhradu škody, a to tieto zákonom stanovené podmienky, a to, že : 1) voči nemu bolo začaté trestné stíhanie a následne bola podaná obžaloba, 2) z tohto dôvodu mu vznikla škoda, 3) následne bol spod obžaloby v trestnom konaní oslobodený, t.j. nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Nevyhnutným predpokladom uplatnenia si nároku na náhradu škody na súde bolo tiež jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom štátu, ktorý je za vznik škody zodpovedný. Základnou podmienkou priznania nároku na náhradu škody je v takomto prípade taký

výsledok trestného konania, pri ktorom nedochádza k odsúdeniu dotknutej osoby, resp. právoplatnému vysloveniu jeho viny za skutok v súvislosti s ktorým bolo začaté trestné stíhanie. Obžalovaný G. Š., voči ktorému bolo začaté trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1. a 2. Trestného zákona, bol následne oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu, preto mal súd z obsahu spisu preukázané, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za takéto rozhodnutie. V danej veci prišlo k pochybeniu príslušného orgánu štátu a k vydaniu nezákonného rozhodnutia, čo vzhľadom k naplneniu zákonných predpokladov zodpovednostného vzťahu založilo žalobcov právny nárok na náhradu škody, za ktorú je zodpovedný štát.

26. Odvolací súd v rozsudku 8Co /291/2018 zo dňa 14.02.2019 v bode 12. uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu o otázke správnosti vyúčtovania trov právneho zastúpenia. V bode 15. až 16. rozsudku poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo8116/2017 a na závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí I. ÚS/320/2016 a mal za to, že žalobca v konaní preukázal nárok na náhradu škody vzniknutej nezákonným rozhodnutím štátu v mene ktorého vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f koná Generálna prokuratúra SR (najmä bod 15.4. a bod 16.) na ktoré súd prvej inštancie odkazuje.

27. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

28. Podľa § 2 ods. 3 a 4 zákona č. 385/2000 Z. z. zákon o sudcoch a prísediacich sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom. Právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe návrhu súdu je pre súd záväzný. Za podmienok ustanovených osobitnými predpismi¹⁾ je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.

29. Žalobca k žalobe pripojil vyčíslenie trov obhajoby podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. spolu s faktúrami č. VF239/2012, VF 277/2012, VF 411/2012, VF 2013/084, VF 2013/36, VF 2014/097, VF 2014/375, VF 2012/112, VF 2015/285, ktorými preukazoval, že v trestnom konaní uhradil advokátovi JUDr. Radkovi Petruňovi trovy právneho zastúpenia a dňa 04.04.2018 emailom zaslal Príjmové pokladničné doklady a výpisy z účtu na preukázanie zaplatenia jednotlivých faktúr právnenému zástupcovi. Nakoľko odvolací súd v bode 16. ustálil, že žalobca v konaní preukázal dôkazmi zaplatenie trov právneho zastúpenia v trestnom konaní.

34. Žalobca si v konaní uplatnil náhradu škody - trovy obhajoby v trestnom konaní v intenciách rozhodnutia KS v Nitre zo dňa 14.02.2019 celkom vo výške 3.718,51 eura vrátane DPH podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej do 30.06.2013 a od 01.07.2013.

35. Podľa § 1 odsek 3 cit. vyhl. v znení účinnom od 01.07.2013, výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len „výpočtový základ“).

36. Podľa § 1 odsek 4 cit. vyhl. v znení účinnom od 01.07.2013, výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

37. Podľa § 12 odsek 3 citovanej vyhlášky, pri obhajobe v trestnom konaní je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu,

b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,

c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

38. Výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ v danom prípade za úkony vykonané v roku 2013 je 695,41 eur, za úkony vykonané v roku 2014 je 721,40 eur a za úkony vykonané v roku 2015 je 741 eur a podľa 12 ods. 3 písm. a/ je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna dvanástina, t. j. za úkony vykonané v roku 2013 je to 57,95 eur, za úkony vykonané v roku 2014 je to 60,11 eur a za úkony vykonané v roku 2015 je to 61,72 eur.

39. Podľa § 14 odsek 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,

e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,

40. Podľa § 15 citovanej vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

41. Podľa § 16 odsek 3 citovanej vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

42. Podľa § 16 odsek 4 citovanej vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak

43. Podľa § 1 písm. b/ opatrenia MPSVR č. 632/2008 Z.z., suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá je 0, 183 eur.

44. Podľa § 17 odsek 1 cit. vyhl., pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

45. V zmysle § 7 odsek 2 zákona o cestovných náhradách, sumu základnej náhrady pre osobné cestné motorové vozidlá ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo.

46. Podľa § 7 odsek 5 zákona o cestovných náhradách, cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len „doklad o kúpe“). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len „štatistický úrad“).

47. V bode 19. rozsudku odvolací súd uložil súdu prvej inštancie uložiť zaoberať sa dôvodnosťou a správnosťou výšky náhrady škody. Po preskúmaní výšky trov obhajoby = výšky náhrady škody v súlade s ustanovením § 1 odsek 3, odsek 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb bolo zistené, že náhrada škody nie je správne vyčíslená za úkony

vykonané od 01.07.2013, nakoľko v rámci výpočtového základu na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní právny zástupca žalobcu vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, nie z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3 tak, ako to upravuje vyššie uvedené ustanovenie § 1 odsek 3, odsek 4 vyhlášky. Určujúcim výpočtovým základom je I. polrok roku 2013, po odpočítaní 4 rokov je výpočtovým základom I. polrok roku 2009, výpočtovým základom je I. polrok roku 2014 je rok 2010 a výpočtovým základom je I. polrok roku 2015 je rok 2011 (<<http://statdat.statistics.sk/>>). Na základe uvedeného mu za každý jednotlivý úkon vykonaný v roku 2013 (od úkonu 17. + 23.09.2013 - doplnenie písomného podania) patrí tarifná odmena vo výške 57,95 eur (nie vo výške 60,12 eur), v roku 2014 vo výške 60,11 eur (nie vo výške 61,75 eur) a v roku 2015 vo výške 61,75 eur (nie vo výške 63,58 eur), zohľadňujúc krátenie v závislosti od charakteru úkonu tak, ako to vyplýva z predloženého vyúčtovania (uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.03.2018 sp. zn. 4Tos/24/2018).

48. Za účelné možno považovať jednotlivé úkony podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnú v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu (ďalej len „cit. vyhlášky“) spolu s režijným paušálom (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky):

* § 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a) prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom 30.04.2012 vo výške 63,58 eur, režijný paušál 7,63 eura;

* § 14 ods. 1 písm. c) 7 x 63,58 eur + režijný paušál 7 x 7,63 eur za úkony: dňa 26.06.2012 účasť na výsluchu obvineného, dňa 18.07.2012 účasť na výsluchu svedka, účasť na výsluchu poškodeného, dňa 01.08.2012 účasť na výsluchu svedkov, dňa 02.08.2012 účasť na výsluchu svedka, dňa 31.08.2012 účasť na výsluchu svedkov, dňa 07.11.2012 konfrontácia medzi obžalovaným a svedkom;

* podľa § 14 ods. 4 písm. a) ďalšia porada s klientom, ak nepresiahne jednu hodinu dňa 27.02.2013 á 21,69 eur + režijný paušál 7,81 eur;

* podľa § 14 ods. 1 písm. c) dňa 28.02.2013 účasť na hlasovej skúške á 65,08 eur + režijný paušál 7,81 eur a dňa 26.04.2013 účasť na preštudovaní vyšetrovacieho spisu 65,08 eur + režijný paušál 7,81 eur;

* podľa § 14 ods. 1 písm. b) písomné podanie dňa 17.9. + 23.09.2013 á 57,95 eur + režijný paušál 7,81 eur;

* podľa §14 ods. 4 písm. a) ďalšia porada s klientom dňa 02.10.2013 á 19,31 eur + režijný paušál 7,81 eur;

* podľa § 14 ods. 5 písm. b) účasť na pojednávaní - nemeritórne dňa 03.10.2013 á 14,48 eur + režijný paušál 7,81 eur,

* podľa § 14 ods. 1 písm. c) účasť na pojednávaní - meritórne dňa 27.11.2013 á 115,90 eur + režijný paušál 7,81 eur, dňa 05.02.2014 á 60,11 eur + režijný paušál 8,04 eur, dňa 17.03.2014 á 60,11 eur + režijný paušál 8,04 eur, dňa 19.03.2015 á 61,75 eur + režijný paušál 8,39 eur.

* podľa § 14 ods. 5 písm. b) účasť na pojednávaní - nemeritórne dňa 11.06.2014 á 15,02 eur + režijný paušál 8,04 eur, dňa 10.12.2014 á 15,02 eur + režijný paušál 8,04 eur.

* podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyjadrenie k odvolaniu prokurátora 23.07.2015 á 61,75 eur + režijný paušál 8,39 eur.

* podľa § 14 ods. 1 písm. c) účasť na verejnom zasadnutí o odvolaní dňa 08.09.2015 á 61,75 eur + režijný paušál 8,39 eur;

Odmena spolu 1 203,64 eur + režijný paušál spolu 165,41 eur.

* podľa § 15 a §17 cit. vyhlášky: trasa Zvolen - Levice a späť s motorovým vozidlom Š. U. ev. č. T. XXX C. dňa 26.06.2012 cestovné: 47,57 eur, náhrada za stratu času: 50,84 eur, dňa 18.07.2012 cestovné: 47,57 eur, náhrada za stratu času: 50,84 eur, dňa 01.08.2012 cestovné: 47,57 eur, náhrada za stratu času: 50,84 eur, dňa 02.08.2012 cestovné: 59,67 eur, náhrada za stratu času: 76,26 eur, dňa 31.08.2012 cestovné: 47,57 eur, náhrada za stratu času: 50,84 eur, dňa 07.11.2012 cestovné: 47,68 eur, náhrada za stratu času: 50,84 eur, dňa 28.02.2013 cestovné: 47,46 eur, náhrada za stratu času: 52,04 eur, dňa 26.04.2013 cestovné: 47,01 eur, náhrada za stratu času: 52,04 eur, dňa 03.10.2013 cestovné: 47,12 eur, náhrada za stratu času: 52,04 eur, dňa 27.11.2013 cestovné: 46,56 eur, náhrada za stratu času: 52,04 eur, dňa 05.02.2014 cestovné: 46,56 eur, náhrada za stratu času: 53,60 eur, dňa 17.03.2014 cestovné: 46,45 eur, náhrada za stratu času: 53,60 eur, dňa 11.06.2014 cestovné: 47,23 eur, náhrada za stratu času: 53,60 eur, dňa 10.12.2014 cestovné: 45,67 eur, náhrada za stratu času: 53,60 eur, dňa 19.03.2015 cestovné: 46,45 eur, náhrada za stratu času: 55,92 eur, dňa 08.09.2015 trasa Zvolen - Nitra cestovné: 72,92 eur, náhrada za stratu času: 111,84 eur, parkovné 0,59 eur.

Cestovné spolu 790,94 eur, náhrada za stratu času spolu 920,78 eur, parkovné 0,59 eur.

49. Súd na základe vyššie uvedeného prepočtu výšky trov obhajoby v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie 3697,63 eur, ktorá suma predstavuje trovy právneho zastúpenia: odmena 1 203,64 eur + režijný paušál 165,41 eur + cestovné 790,94 eur + náhrada za stratu času 920,78 eur + parkovné 0,59 eur takto predstavujú sumu 3 081,36 eur + 20% DPH vo výške 616,27 eur, t. j. 3 697,63 eur. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom trov uplatnených žalobcom v súvislosti s náhradou za stratu času na ceste Zvolen - Nitra a späť, súd nárok žalobcu považoval za dôvodný, kedy právny zástupca argumentoval tým, využil cestu inej triedy, nie diaľnicu a súd sa stotožnil s jeho názorom, že schopnosti vodiča sú vysoko individuálne a nie je možné ich paušalizovať. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalovaný súdu nepredložil ani nenavrhol vykonať dokazovanie ohľadom novej dĺžky času na ceste Zvolen - Nitra a späť, preto žalovaný neunesol v tomto bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, preto súd nemohol prijať záver o pravdivosti tvrdenia že časové trvanie tejto trasy predstavuje 6 polhodín a preto vzal tvrdenie žalobcu o časovom trvaní tejto trasy v rozsahu 8 polhodín za preukázané.

50. Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 718,51 eur od 06.06.2017 do zaplatenia. Podľa § 16 ods. 4 cit. zákona, zákonná lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Keďže súd rozhodol, že priznal žalobcovi nárok na náhradu škody vo výške 3697,63 eur súčasne zaviazal žalovaného v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. za zaplatenie úroku z omeškania avšak až od uplynutia doby, ktorú mal príslušný orgán podľa § 4 cit. zákona - žalovaný na vyplatenie náhrady, teda šesť mesiacov od uplatnenia nároku u príslušného orgánu (právny záver KS Košice 6Co/186/2017 a napr. nález Ústavného súdu ČR II.ÚS 1612/09), to znamená, že od 06.06.2017 do zaplatenia Súd v časti v ktorej žalobca žiadal úrok z omeškania zo sumy prevyšujúcej 3697,63 eur žalobu zamietol ako nedôvodnú.

51. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (CSP), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

52. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Súd prihliadol na žiadosť žalovanému a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi nárok z titulu náhradu škody, spolu s úrokom z omeškania v lehote 30 dní z technických dôvodov na strane žalovaného.

56. O náhrade trov konania a trov odvolacieho konania súd rozhodol tak, že vypočítal čistý úspech žalobcu v rozsahu 98,86%. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 99,43 % a žalovaný v rozsahu 0,57 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavoval rozdiel vo výške 98,86 % a súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v tomto rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Leviciach písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.